

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

ΠΩΣ ΤΟΥΦΕΚΙΣΤΗΚΑΝ Η ΗΡΩΪΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Μιά άγρια θανατική εκτέλεσις. Ἡ εἴσοδος τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βελγίου. Τα κατορθώματα τῶν ἀγνώστων κατασκόπων. Μιά μυστικὴ ὀργάνωσις κατὰ τῶν Γερμανῶν. Ἡ ἀφίξις τοῦ διασήμου κατασκόπου Φράντς Λάουτενχαρ. Πῶς ἀνεκαλύφθη τὸ μυστικὸ τῶν ἀριστοκρατικῶν τοῦ Βελγίου. Ἡ καταδίκη των σὲ θάνατο κλπ. κλπ.

ΤΗΝ 9η Ὀκτωβρίου τοῦ 1915 τὸ στρατοδικεῖο πού συνεδρίαζε στὶς Βρυξέλλες, κατεδίκασε σὲ θάνατο πέντε ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους κατασκόπους: τὸν ἀρχιτέκτονα Φίλιππο Μπάσκ, τὸν καθηγητὴ Λουὶ Τυγιέ, τὴν διευθύντρια ἐνὸς ἰατρικοῦ Ἰνστιτούτου Ἐδιθ Καβέλ, τὸν φαρμακοποιὸ Λουὶ Σέβερν καὶ τὴν κόμισσα Ζαν ντὲ Μπελλεβίλ, μιὰ ἀπὸ τὶς γοητευτικώτερες γυναῖκες.

Ἐπίσης κατεδίκασε σὲ δεκαπέντε χρόνια καταναγκαστικὰ ἔργα τὸν μηχανικὸ Χέρμαν Κάπιου, τὴν Ἄντα Μπόνταρ, τὸν δικηγόρο Ἀλμπέρ Λίμπιτς καὶ τὸν φαρμακοποιὸ Ζῶρ Ντερβῶ, οἱ ὅποιοι εἶχαν συλληφθῆ ὡς συνένοχοι τῶν ἀπαισίων μυστικῶν πρακτῶν.

Μ' αὐτὸ τὸν τόσο ἄγριο καὶ δραματικὸ τρόπο τέλειωσε ἡ δράσι τῶν πιὸ διασήμων κατασκόπων, οἱ ὅποιοι τὰ πρῶτα δυὸ χρόνια τοῦ πολέμου ἀναστάτωσαν μὲ τὰ ἐκπληκτικὰ κατορθώματά των τὸ γενικὸ ἐπιτελεῖο τῶν Γερμανῶν κι' ἔδωσαν περιλάμπρες νίκες στὰ στρατεύματα τῶν συμμάχων.

Μὰ ἄς σὰς ἀναφέρουμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ αὐτὴν τὴν συνταραχτικὴ ὑπόθεσι κατασκοπείας ἡ ὁποία ἐγένε ἀφορμὴ νὰ γραφοῦν ὕστερα ἀπὸ τὸν πόλεμο ἕνα πλήθος ἄρθρα γι' αὐτοὺς τοὺς ἐγκληματικούς καὶ δαιμόνιους μυστικούς πράκτορας.

Στις 20 Αὐγούστου τοῦ 1914, στὶς δυὸ ἡ ὥρα μετὰ τὸ μεσημέρι, τὰ πρῶτα γερμανικὰ στρατεύματα ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ διοικητοῦ Μάξ ἔφθασαν ἀπὸ τὸν δρόμο τοῦ Λαβαίν μπροστὰ στὶς πύλες τῶν Βρυξελλῶν. Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν ἦταν ἀπερίγραπτος. Ζητωκραύγαζαν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ βιάζονταν ἀκούραστα στὴν ὠμορφὴ λεωφόρο τοῦ Βοτανικοῦ, σέρνοντας δεμένους στὶς οὐρὲς τῶν ἀλόγων τοὺς τοὺς Γάλλους αἰχμαλώτους.

Οἱ δυστυχισμένοι αἰχμάλωτοι, τσακισμένοι ἀπὸ τὴν πορεία, μὲ ματωμένα τὰ πόδια τοὺς ἀπὸ τὶς πέτρες καὶ τ' ἀγκάθια τοῦ δρόμου παρουσίαζαν ἕνα τραγικὸ θέαμα. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ἀγαθοὶ χωρικοὶ πού μὴ μπορῶντας νὰ ὑποφέρουν τὶς ἀγριότητες τῶν Γερμανῶν εἶχαν προτιμήσει νὰ διακινδυνεύσουν τὴν ζωὴν τοὺς, καὶ νὰ βοηθήσουν ὅσο ἦταν δυνατόν τοὺς

Γάλλους τραυματίας, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἀπομείνει εἰς τὸ πεδίο τῆς μάχης μετὰ τὴν ἀπρόοπτην ἐπίθεσιν τῶν Γερμανῶν. Καὶ οἱ στρατιῶται τοῦ αὐτοκράτορος τοὺς ἔ-

σερναν τώρα πίσω ἀπ' τ' ἀλογὰ τοὺς σάν σκλάβους γιὰ νὰ τοὺς ξευτελίσει ν καὶ νὰ τοὺς τιμωρήσῃ ν ὑποδειγματικά!

Οἱ κάτοικοι τῶν Βρυξελλῶν

τρομοκρατημένοι παρακολουθοῦσαν κάτωχοι αὐτὸ τὸ τραγικὸ θέαμα τῶν μισοπεθαμένων ἀνθρώπων, ἀμίλητοι, μὲ συσπασμένα τὰ χεῖλη ἀπὸ ἕνα ἄσποινδο μῖσος.

Τέλος τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἀφοῦ παρήλασαν ἀπὸ τοὺς πιὸ κεντρικοὺς δρόμους τῶν Βρυξελλῶν στρατοπέδευσαν εἰς τὶς πλατεῖες, στὰ δημόσια κτίρια, στοὺς στρατῶνες καὶ ἀρχισαν νὰ πίνουν καὶ νὰ διασκεδάζουν.

Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἔσπευσαν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ πιὸ ἀριστοκρατικὸ ξενοδοχεῖο, τὸ «Σέσιλ» γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὴν ὠμορφίαν ἐνὸς ἀναπαυτικοῦ κρεβάτιοῦ καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς σαμπάνιας. Ὁ βαρῶνος φὸν Μπέσσιγκ, ὁ διοικητὴς τῶν στρατευμάτων, ὅμως ἔκρινε καλὸ νὰ κάμῃ κατοχὴν τοῦ παληοῦ ἀνακτόρου τοῦ σουκοῦ ντὲ Μπραμπάν τὸ ὁποῖο χρησιμοῦε ὡς κατοικία τοῦ πλουσίου ἀριστοκράτη.

—Ἡ Γερμανία θὰ σὰς ἀποζημιώσῃ γι' αὐτὴν τὴν ἐνόχλησι! τοῦ εἶπε εἰρωνικά ὁ Γερμανὸς διοικητὴς. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ὁ φανατισμός δὲν θὰ σὰς κάνῃ νὰ παραβλέψετε τὸ συμφέρον σας. Ὁ αὐτοκράτωρ μου ξέρει νὰ πληρῶνῃ καλὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι τὸν βοηθοῦν στὶς ἐνδοξες νίκες του.

Ὁ Βέλγος κατάλαθε ὅτι ὁ φὸν Μπέσσιγκ ἠθέλε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὴν βεβαίωσι ὅτι θὰ τὸν βοηθοῦσε στὶς ἐγκληματικὰς πράξεις του. Ἐξυπνὸς ὅμως καὶ πονηρὸς ὅπως ἦταν σκέφθηκε νὰ ἐκμεταλλεῖται αὐτὴν τὴν ἀπρόοπτη εὐνοια τῆς τύχης. Ἐκρυψε λοιπὸν ὅλη τὴν δυσἀρέσκεια πού τοῦ εἶχαν προκαλέσει αὐτὲς ἡ δηλώσεις τοῦ Γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ τοῦ ἀπάντησε.

—Ἄς εὐχρηθοῦμε ὅτι αὐτὴ ἡ γνωριμία μας θὰ εὐχαριστήσῃ τὸν αὐτοκράτορά σας!

Ὁ φὸν Μπέσσιγκ γέλασε εὐχαριστημένος πού τόσο γρήγορα εἶχε καταφέρει νὰ πεισῇ τὸν Βέλγο ἀριστοκράτη νὰ συνεργασθῇ μαζί του.

Ζαλισμένος ἀπὸ τὶς θριαμβευτικὰς νίκες του δὲν σκέφθηκε καθόλου ὅτι μποροῦσαν νὰ τοῦ ἐτοιμάζουν καμμιά ἄσχημη παγίδα.

Ὅταν ξεκουράσθηκε λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἐξαντλητικὴ πορεία πού εἶχε κάνει μέχρι τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βελγίου, ὁ φὸν Μπέσσιγκ, πού ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς περιφημότερους γλεντζέδες τοῦ Βερολίνου, εἶπε στὸν Βέλγο κόμητα:

—Δὲν νομίζετε ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ ξεχάσουμε λίγο τὴν φρίκη τοῦ πολέμου; Ἡ ζωὴ μας εἶνε τόσο ἀβέβαιη. Ποιὸς ξέρει ἂν σὲ μερικὲς μέρες θὰ ἔχουμε πάλι τὸν καιρὸ νὰ χαροῦμε τὴν ὠμορφίαν τῆς μουσικῆς καὶ τὸν ἔρωτα τῶν γυναικῶν.

Καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ ξαναρχίσῃ ἡ λειτουργία ὅλων τῶν κέντρων διασκεδάσεως ὅλων τῶν θεάτρων καὶ ὅλων τῶν θεαμάτων τῶν Βρυξελλῶν.

Τότε ἐπίασε μιὰ ὁμαδικὴ παραφροσύνῃ τοὺς κατοίκους τῆς βελγικῆς πρωτεύουσας. Δοκιμασμένοι σκληρὰ ἀπὸ τὴν ἀγριότητα τῶν μαχῶν, ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὰς τῶν ἀεροπλάνων πού σκόρπιζαν τὸν θάνατο, κατάλαθαν πόσο λίγη ἀξία εἶχεν ἡ ζωὴ τους. Γιὰ αὐτὸ ρίχθηκαν μὲ μιὰ ἀφάνταστη τρέλλα στὶς εὐθυμὰς διασκεδάσεις. Ὁλόκληρες περιουσίες χανόντουσαν κάθε βράδυ στὰ νυχτερινὰ κέντρα καὶ ἡ Βρυξέλλες πού ἦταν ἄλλοτε μιὰ ἡσοχη πόλις, τώρα εἶχε μεταβληθῆ σὲ μιὰ ἐπίγειαν Κόλασι.

Ἀπὸ τοὺς πιὸ φτωχοὺς κατοίκους ὡς τοὺς πιὸ πλούσιους ὅλοι ἠθέλουν ν' ἀπολαύσουν ὅτι μποροῦσε νὰ τοὺς προσφέρῃ ἡ ζωὴ τους, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν αὔριο. Ἦξεραν πολὺ καλά, ὅτι δὲν θ' ἀργοῦσαν νὰ τοὺς ἐπισκεφθοῦν τὰ καταδικαστικὰ ἀεροπλάνα κι' ὅτι δὲν θὰ δυσκολευόταν καθόλου νὰ τοὺς θρῆ ὁ θάνατος.

Ὁ βαρῶνος φὸν Μπέσσιγκ ἐνθουσιασμένος πού εἶχε θρεῖ πάλι τὴν εὐκαιρία νὰ θυμηθῆ τὶς παληὰς διασκεδάσεις του εἶχε ξεχάσει τὰ πάντα: καὶ τὸ μῖσος του πρὸς τοὺς Βέλγους καὶ τοὺς κινδύνους στοὺς ὁποίους ἐξέθεταν τοὺς στρατιώτας του αὐτὰ τὰ ἐκπληκτικὰ γλέντια.

Κι' ἀλήθεια ταχτικά στὶς Βρυξέλλες ἕνα πλήθος στρατιωτῶν εὕρισκαν ἕναν μυστηριώδη θάνατο. Ἡ ἀνακρίσεις πού ἔκαναν οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς δὲν ἀπεκάλυπταν τίποτε. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ Γερμανοὶ καθὼς ἐξακρίβωναν οἱ διάφοροι γιατροὶ πού τοὺς ἐξήταζαν πέθαιναν ἀπὸ ὑπερβολικὴ οἰνοποσία!

Μὰ ὁ βαρῶνος φὸν Μπέσσιγκ ἀδιαφοροῦσε τώρα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους του. Ἐκεῖνο πού τὸν ἐνδιέφερε ἦταν οἱ πλούσιοι ἐπισκέπται τοῦ Βέλγου ἀριστοκράτη καὶ πρὸ πάντων ἡ πεντάμορφος κυρία πού σύχναζαν στὰ σαλόνια τους.

Κι' ὁ Βέλγος ὅμως κι' ὁ Γερμανὸς ἀριστοκράτης εἶχαν τὸν σκοπὸ τους. Ὁ πρῶτος ἠθέλε ν' ἀποσπᾷ διάφορα μυστικὰ ἀπὸ τὸν φὸν Μπέσσιγκ καὶ νὰ τὰ διαβιβάξῃ στοὺς συμμάχους, ὁ δὲ Γερμανὸς ἠθέλε ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς ἀρχηγοὺς μιᾶς μυστηριώδους βελγικῆς ὀργανώσεως. Ἦταν βέβαιος ὅτι αὐτὴ ἡ ὀργάνωσις εἶχε μεγάλη σχέσι μὲ τοὺς παράδοξους θανάτους τῶν στρατιωτῶν του. Καὶ μὲ ἀπόλυτη μυστικότητα εἰργάζετο γιὰ τὴν

σύλληψι τῶν μελῶν της. Καί οἱ δύο τοὺς ὅμως φύλαγαν καλά τὸ μυστικὸν τοὺς καὶ διασκέοαζαν με τοὺς εὐθυμοὺς φίλους των σάν νά μὴ τοὺς απασχολοῦσε καμμιά φροντίδα. Ὁ φόν Μπέσσινγκ ὅμως δὲν εἶχε μείνει ἀσυγκίνητος ἀπὸ τὴν ὡμορφιά τῆς Ἔδιθ Κάβελ, μιάς ἐξαιρετικῆς ἐξυπνῆς καὶ γοητευτικῆς Βελγίως, ἡ ὁποία ἐπιθύτωνε ἐνα ἰατρικὸ Ἰνστιτούτο τῆς πόλεως. Κάθε φορά πού αὐτὴ ἐρχόταν στό μέγαρο τοῦ κόμητος Μπέλλεβιλ, ὁ φόν Μπέσσινγκ δὲν ἀπέκρυπτε τὴ χαρὰ του.

— Ἡ φίλη μου, ἔλεγε στὴν σύζυγο τοῦ κόμητος, εἶπα μὰ τὴν ἀλήθεια ὑπεριγῆ. Λυποῦμαι δὲ ἐξαιρετικῶς, ὅταν σκέπτομαι ὅτι μιά μέρα θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἐγκαταλείψω τὶς Βρυξελλές καὶ νὰ παῶ ὅπου με καλεῖ τὸ καθήκον μου.

Ἡ κόμησσα Μπέλλεβιλ ἐπαίρνε τότε περίλυπο ὕφος καὶ τοῦ δήλωνε:

— Πολλοὶ θὰ λυπηθοῦν γι' αὐτὴν τὴν ἀπουσία σας. Ἐγὼ πρῶτη εὐχομαι νὰ τελειώσῃ μιά ὥρα προτιήτερα αὐτὸ τὸ ἀνατριχιαστικὸν αἰματοκύλισμα καὶ νὰ σᾶς φιλοξενήσουμε καὶ πάλιν στό σπίτι μας.

Καὶ τὸν κυττοῦσε μὲ τόση τρυφερότητα, ὥστε ὁ εὐθυμος βαρῶνος ἄρχισε νὰ πιστεύῃ ὅτι τὴν εἶχε κι' ἐκεῖνη γοητεύσει ὅπως τὴν ὡμορφὴ Ἔδιθ καὶ ὅπως ὅλες τὶς ἀριστοκράτισσες τῶν Βρυξελλῶν. Τόση δὲ ἦταν ἡ ἐμπιστοσύνη πού εἶχε εἰς τὸν κόμητα Μπέλλεβιλ, ὥστε δεχόταν στό ἴδιο τοῦ σπίτι τοῦ ὄλους τοὺς μυστικούς πράκτορας καὶ τοὺς εἰδικούς ἀπεσταλμένους τοῦ Βερολίνου, οἱ ὁποῖοι τοῦ διεβίβαζαν σπουδαῖες πληροφορίες.

Ἐνα θράδυ ὅμως, ἡ μυστικὴ ὑπηρεσία τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσας τοῦ ἀπέστειλε ἐνα τρομακτικὸν γράμμα πού κόντεψε νὰ τὸν κἀν νὰ πάθῃ ἀπὸ συγκοπή. Τὸν πληροφοροῦσε ὅτι ἔξῃ ἀπὸ τοὺς καλύτερους πράκτορες τῆς εἶχαν συλληφθῆ στο γαλλικὸ στρατόπεδο καὶ εἶχον τουφεκισθῆ, ὕστερα ἀπὸ διάφορες καταγγελίες ἐνός μυστηριώδους προσώπου τῶν Βρυξελλῶν.

«Κάποιος Γάλλος κατάσκοπος — τοῦ ἀνέφεραν, — κυκλοφορεῖ ἐλευθέρως στὶς Βρυξέλλες, καὶ μαθαίνει ὅλα τὰ μυστικὰ τῶν Γερμανῶν. Εἰς περιπτώσεων πού δὲν θὰ τὸν ἀνακαλύψετε, εἰμιαστε ὑποχρεωμένοι νὰ σᾶς ζητήσοιμε νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν θέσιν σας καὶ νὰ τεθῆτε στὴν διάθεσιν τοῦ στρατηγοῦ Λούτενχαρ».

Ὁ φόν Μπέσσινγκ κόντεψε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴν στενοχώρια του. Καὶ σάν νὰ μὴν ἔφθανε αὐτὴ ἡ... ψυχρολουσία, μιά μέρα ἀργότερα, ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα τοῦ γερμανικοῦ στρατηγείου, τοῦ ἀνέφεραν τρομακτικὰ πράγματα. Ἐνα σμῆνος γαλλικῶν ἀεροπλάνων εἶχεν ἐπιδράμει στοὺς καταυλισμούς τῶν Γερμανῶν καὶ τοὺς εἶχε κυριολεκτικῶς ἀνασκάψει μὲ τὶς θερμῆς βόμβες του. Πάνω ἀπὸ πέντε χιλιάδες στρατιῶτες εἶχαν βρεῖ ἐναν ἄγριο θάνατο κι' ἐνα πλῆθος πυρομαχικῶν καὶ πολεμικοῦ ὕλικου εἶχε ἀχρηστευθῆ. Ἐπίσης τοῦ γνωστοποιούσαν ὅτι εἶχαν ἀνατιναχθῆ ἡ ἀποθήκες τῶν πυρομαχικῶν πού εὑρίσκοντο εἰς ἐνα προάστειον τῆς Ἀμβέρσης καὶ τὴν ὑπαρξιν τῶν ὁποίων ἐγνώριζε μόνον ὁ φόν Μπέσσινγκ καὶ μερικοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί.

Ἐνα τρίτο ἐπίσης τηλεγράφημα τὸν ἔκανε νὰ χάσῃ τὸ μυαλό του. Τὸ σῶμα πού διοικούσε ὁ στρατηγός φόν Βάλεντορφ καὶ τὸ ὁποῖο προήλανε μυστικὰ πρὸς τὸ Σαρλερουά, εἶχε περικυκλωθῆ ξαφνικὰ ἀπὸ τοὺς Γάλλους κ' εἶχε κυριολεκτικῶς ἀποδεκατισθῆ.

Τέταρτο τηλεγράφημα τέλος τοῦ γνωστοποιούσε ὅτι ἡ μυστικὴ ὑπηρεσία ἀπέστειλε στὶς Βρυξέλλες τὸν διάσημο μυστικὸν πράκτορα Φράντς Λάουτενχαρ γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ αὐτὸν τὸν ἀπαίσιο κι' ἐπικίνδυνον φίλον τῶν Γάλλων.

Ὁ φόν Μπέσσινγκ λοιπὸν εἶχε γίνῃ ἐξάλλος ἀπὸ τὴ λύσσα του. — Αὐτοὶ οἱ ἀπαῖσιοι καταδότες ἐξωμολογεῖτο στὸν κόμητα Μπέλλεβιλ θὰ μοῦ πληρώσουν πολὺ ἀκριβὰ αὐτὰ τὰ κατορθώματά των!

Μὰ ὁ Βέλγος ἀριστοκράτης γελοῦσε μὲ τὴν ἀφέλεια τοῦ Γερμανοῦ βαρῶνου, ὁ ὁποῖος δὲν ἔβλεπε οὔτε... ἐνα μέτρο πέρα ἀπὸ τὴν μύτη του. Τυφλωμένος ἀπὸ τὸν ἔρωτά του γιὰ τὴν γοητευτικὴ Ἔδιθ Κάβελ καὶ τὴν συμπάθειά του γιὰ τὴν ὡμορφὴ κόμησσα Μπέλλεβιλ δὲν καταλάβαινε τὴν ἄσχημη παγίδα πού τοῦ εἶχαν στήσει. Αὐτὲς ἡ δύο ἀριστοκράτισσες βοηθούμενες ἀπὸ ἐνα πλῆθος ἄλλων φίλων τοὺς εἶχαν ὀργανώσει ἐνα περίφημο δίχτυ κατασκοπείας καὶ κατῶρθωναν ν' ἀποσποῦν ἀπὸ τοὺς ἀνώτερους ἀξιωματικούς τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἐνα πλῆθος ἐνδιαφερόντων μυστικῶν. Αὐτὲς τὶς πληροφορίες κατῶρθωναν νὰ τὶς στέλνουν στό στρατόπεδο τῶν Γάλλων μὲ τὸν ἔξῃς πρωτότυπο τρόπο: Σημεῖωναν διάφορες λέξεις τῶν ἐφημερίδων ἡ ὁποῖες ἀπεστέλλοντο ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Βελγίου μὲ εἰδικούς ἀνθρώπους στοὺς καταυλισμούς τῶν Γάλλων. Αὐτὲς ἡ λέξεις, ὅταν συγκεντρωνόντουσαν, ἀποτελοῦσαν μιά λεπτοερῆ περιγραφή τῶν μυστικῶν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ ἦταν φυσικὰ ὑπερβολικὰ χρήσιμες. Κανεὶς θέβαια δὲν εἶχε ὑποπτευθῆ αὐτὸ τὸ σατανικὸ ἔχρησμά των. Ἄν δὲ τύχαιε νὰ πέσῃ καμμιά φορά στὰ χέρια τῶν Γερμανῶν ἕνας ἀπὸ τοὺς εἰδικούς ἀπεσταλμένους τῶν Βέλγων καὶ τοῦ ἔκαναν σωματικὴν ἔρευνα, δὲν εὑρίσκον πᾶν τοῦ παρά μιά ἢ δύο παλιὰς ἐφημερίδες, ἡ ὁποῖες φυσικὰ δὲν ἔχον τὴν περιέργειά τους.

Ἐνας ἄλλος ἐξυπνος τρόπος συνεννοήσεως τῶν πρακτόρων

τῶν Βρυξελλῶν μὲ τοὺς συμμάχους ἦταν ἡ «μέθοδος τῶν γραμματισμῶν». Οἱ συνένοχοι τῶν ἔφερον μαζί τοὺς μερικὰ γραμματισμῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφαιρεθῆ μερικὰ «δόντια» των. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς θέσεως ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔλειπαν αὐτὰ τὰ «δόντια» σύμφωνα μ' ἕναν μυστικὸν κώδικα πού εἶχαν οἱ Γάλλοι κατῶρθωναν νὰ μαθαίνουν τὶς διάφορες πληροφορίες πού τοὺς ἔστελναν αὐτοὶ οἱ Βέλγοι φίλοι των.

Ἡ Ἔδιθ Κάβελ, ἡ κόμησσα Μπέλλεβιλ καὶ ὅλοι οἱ συνένοχοι τῶν κατῶρθωναν πράγματι, νὰ ἀποσποῦν ἐνα σωρὸ ἐνδιαφερόντων πληροφοριῶν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς τῶν Βρυξελλῶν. Τοὺς παρέσυρον εἰς εὐθυμῆς διασκέδασεις, τοὺς μεθοῦσαν καὶ τοὺς ἔκαναν νὰ ὁμολογοῦν ὅλα τὰ μυστικὰ των. Ἔτσι οἱ Γερμανοὶ πάθαιναν διαρκῶς πανωλεθρίας καὶ ἡ καταστροφὴς των θὰ συνεχιζόντουσαν ἂν δὲν ἐρχόταν ξαφνικὰ στὶς Βρυξέλλες ὁ περίφημος μυστικὸς πράκτωρ Φράντς Λάουτενχαρ.

Ὁ φόν Μπέσσινγκ πού εἶχε καταφέρει νὰ κρατήσῃ μυστικὴν αὐτὴν τὴν ἀφιξί του ἀνέπνευσε μὲ ἀνακούφισιν. Ἐπὶ τέλους θὰ διεφωτίζετο αὐτὴ ἡ ἱστορία πού τὸν εἶχε κάνει νὰ χάσῃ τὸν ὕπνο του καὶ εἶχε στοιχίσει τὴν ζωὴν σὲ χιλιάδες Γερμανοὺς στρατιῶτες. Ὁ Φράντς Λάουτενχαρ μὲ τὴν ψυχραιμία καὶ τὴν διορατικότητα ἐνός καλοῦ λαγωνικοῦ ἐξήτασε προσεχτικὰ ὅλη τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντος τοῦ φόν Μπέσσινγκ. Ἐκεῖνο δὲ πού τοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἦτο ἡ ὑπερβολικὰ στενὴ φιλία του μὲ τὴν Ἔδιθ Κάβελ καὶ τὴν κόμησσα Μπέλλεβιλ.

Ἄρχισε λοιπὸν νὰ παρακολουθῆ αὐτὲς τὶς δύο Βελγίδες μέρα κὶ νύχτα καὶ δὲν ἄργησε νὰ διαπιστώσῃ ἐνα σωρὸ παράδοξα πράγματα. Ἡ δύο ἀριστοκράτισσες ἐπισκεπτόντουσαν ταχτικὰ ἐνα πλῆθος ἀνθρώπων τῶν Βρυξελλῶν οἱ ὁποῖοι ἐρχόντουσαν σὲ συχνὴ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Ἐξακρίβωσεν ἀκόμη ὅτι αὐτὲς παρέδιδαν εἰς τοὺς ἀπλοῦς ἀνθρώπους πού ἔφευγαν ἀπὸ τὶς Βρυξέλλες διάφορες ἐφημερίδες, σημαδεμένες μὲ παράξενες κουκίδες! Ἐπίσης μιά ἔρευνα πού ἔγινε στό σπίτι τῆς κομήσσης Μπέλλεβιλ ἀπεκάλυψε ὅτι στό δωμάτιο τὸ ὁποῖο χρησιμοποιούσε ὁ φόν Μπέσσινγκ ὡς ἰδιαιτέρου γραφεῖο του, κατῶ ἀπὸ ἐνα ἐπιπλο εἶχε τοποθετηθῆ ἐνα μικρόφωνο, τὸ ὁποῖο συνδεόταν μὲ τὸν κοιτῶνα τῆς κομήσσης. Ἔτσι ἡ ὡμορφὴ Βελγίς μάθαινε ὅλα τὰ μυστικὰ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἔσπευδε νὰ τὰ διαβιβάσῃ στοὺς φίλους τῆς συμμάχους.

Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν καμμιά ἀμφιβολία ὅτι αὐτὲς ἡ γυναῖκες καὶ οἱ συνένοχοι τῶν ἦταν οἱ ἐπικίνδυνοι κατάσκοποι τῶν Βρυξελλῶν. Ὁ Φράντς Λάουτενχαρ ἀνέφερε αὐτὲς τὶς ἀνακαλύψεις του εἰς τὸν φόν Μπέσσινγκ καὶ τοῦ ζήτησε τὴν ὑποδειγματικὴ τιμωρία αὐτῶν τῶν κατασκόπων. Ὁ φόν Μπέσσινγκ ἔγινε τρελλὸς ἀπὸ τὸν θυμὸ του. Μόνος του σκότωσε πρῶτα-πρῶτα, τὸν Βέλγο κόμητα, ὁ ὁποῖος εἶχε προδώσει τὴν φιλία τους καὶ παρέδωσε κατῶπις στό δικαστήριον, ὅλους τοὺς μυστικούς πράκτορας τῶν Γάλλων τοὺς ὁποῖους ἀναφέραμε στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀρθροῦ μας. Κι' ἔτσι τὴν 9ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1915 αὐτὲς ἡ ἡρωικὲς γυναῖκες καὶ οἱ σύντροφοὶ των πλήρωσαν μὲ τὴν ζωὴν τους τὴν ἀγάπη τους γιὰ τοὺς Συμμάχους. Ἡ καταδίκη τους ἐξετέλεσθη ἀπὸ ἐνα ἀπόσπασμα Γερμανῶν στρατιῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς σκότωσαν γιὰ παραδειγματισμὸ ἐμπρὸς στό σπίτι τῆς κομήσσης Μπέλλεβιλ στόν κεντρικὸ δρόμο τῆς βελγικῆς πρωτεύουσας.

